

2. U slučaju nemogućnosti tumačenja nacionalnog propisa poput onoga u glavnom postupku na način kojim bi se osigurala njegova sukladnost s člankom 7. Direktive 2003/88 i člankom 31. stavkom 2. Povelje, nacionalni sud koji odlučuje u sporu između pravnog sljednika preminulog radnika i bivšeg poslodavca tog radnika mora navedeni nacionalni propis izuzeti iz primjene i pobrinuti se za to da taj poslodavac navedenom pravnom sljedniku isplati novčanu naknadu za plaćeni godišnji odmor stečen na temelju navedenih odredbi, a koji navedeni radnik nije iskoristio prije svoje smrti. Ta je obveza nacionalnom sudu određena na temelju članka 7. Direktive 2003/88 i članka 31. stavka 2. Povelje o temeljnim pravima – u slučaju spora između takvog pravnog sljednika i poslodavca koji ima svojstvo javnog tijela – i na temelju druge od tih odredbi – u slučaju spora između pravnog sljednika i poslodavca koji ima svojstvo pojedinca.

⁽¹⁾ SL C 53, 20. 2. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. studenoga 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg – Njemačka) – Sebastian W. Kreuziger protiv Land Berlin

(Predmet C-619/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Organizacija radnog vremena — Direktiva 2003/88/EZ — Članak 7. — Pravo na plaćeni godišnji odmor — Nacionalni propis kojim se propisuje gubitak neiskorištenog godišnjeg odmora i novčane naknade za navedeni odmor kad radnik nije podnio zahtjev za godišnji odmor prije prestanka radnog odnosa)

(2019/C 16/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sebastian W. Kreuziger

Tuženik: Land Berlin

Izreka

Članak 7. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2003/88/EZ od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis poput onoga u glavnom postupku, u mjeri u kojoj podrazumijeva da, ako radnik nije zatražio ostvarivanje svojeg prava na plaćeni godišnji odmor prije datuma prestanka radnog odnosa, zainteresirana osoba automatski gubi dane plaćenog godišnjeg odmora na koje je imala pravo na temelju prava Unije prilikom tog prestanka – a da se pritom prethodno ne provjeri je li joj njezin poslodavac stvarno omogućio ostvarivanje njezina prava na odmor prije navedenog prestanka, osobito pružanjem odgovarajuće informacije – te, povezano s time, gubi svoje pravo na novčanu naknadu za taj neiskorišteni plaćeni godišnji odmor.

⁽¹⁾ SL C 38, 6. 2. 2017.